

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Augustus' 16-dikán, 1825.

Török és Görög dolgok.

Konstanczinápolyból ismét érkeztek Bétsbe tudósítások, mellyek ugyan elég újak, de semmi új hadi történetekkel nem szolgálnak az ujságkedvellőknek. Egy környülállás fordul benne elé olyan, a' melly ha megvalóságosul, elég kedvetlen a' Görögökre nézve. Ez az, hogy ismét tsírázni kezd köztök az egyenetlenkedés magva.

Mindjárt azután, hogy Ibrahim Basa a' maga Nápolihoz tett expeditziójából Tripolitzához vissza érkezett, az a' hír kezdett szárnyalni, hogy Nápoliban a' Görög Tisztikarok valamelly nagyon szélesen kiterjedett özszeesküvésnek akadtak nyomába, 's akkor mikor Ibrahim az ő egyik kapujok előtt 80 lovasokkal megjelent vala, a' Görög Tisztikarok éppen ezen özszeesküvés után vizsgálódtak, melly által oda czéloztak az árulók, hogy a' félszigetnek meghódoltathatását, Ibrahimnak lehetségesen könnyűvé tegyék. Magában Nápoliban a' Görög Országlószék' tanyáján is, már több elékelő személlyek elfogattattak vala, kik között Nemzeti Deputátusok is härman találtattak.

Valami tiszt, a' ki éppen jelen volt Syra szigetén, írja, hogy Jul 9-dikén négy Biztosok mentek oda Nápoliból az Országlószéktől 30 strázsákkal 's az Eparcha' segedelmével azonnal néhány leg-előkelőbb kereskedőket elfogták 's elvittek hazáikból, milyenek voltak névszerént Maturani, Tarpuzi, Cichlichi, Boccochi 's több mások, azt fogván réájok, hogy az

Egyiptomi Basával egyetértésben volnának. Niti nevű kereskedő is, ki ez előtt tsak néhány órákkal érkezett vala haza Alexandriából, nem tsak hogy megérkezése után azonnal fogságra vitetett, hanem a' hajóját is letartoztatták.

Härman az elfogatott kereskedők között az Anglus Conzúl, ketten pedig, kiknek neveik Pietro Rosi és Cicini, a' Frantzia Consúl' oltalmazása alá tartoznak, 's a' Frantzia Conzúl, ezen utólsóknak hevesen pártjokat is fogta, elkísérte őket a' magok hazáiktól az Eparchához, 's kinyilatkoztatta, hogy ezektől el nem távozik addig, míg szabadon nem bocsátatnak. Az Eparcha egy magános fogházba küldvén a' két fogjot, a' Conzult házából eltávozni kényszerítette, azzal fenyegetvén, hogy különben személlyes megbántatás eshetik rajta. Jul. 10-dikén történt a' fogdosás, 's az elfogattattakat, familiájiknak 's polgártársaiknak minden protestálásaik mellett, 11-dikben és 12-dikben hajóra ültették, hogy Hydra szigetére vigyék.

Ezen boszszúságos komédiának folyta, Syra szigetén a' por seregnak, melly minden Görög népek salakjának tartatik, igen elvetemedett időtöltésre szolgált alkalmatosságul, a' kik minden Európai nemzetekből származó úgy nevezett Frankok ellen tele torokkal való motskolódásokra fokadtak.

Ezen tudósításokban, mellyek Jul. 25-dikén indultak Konstanczinápolyból, az újabb hadi történetekről tsak annyi említ-

Értik, hogy a' Kapudán Basa Jul. 10-dikén Patrás-hoz valósággal kikötött, 's az ő hajós serge Crioneri mellett állapotott-meg vasmatkákon, a' mely tsak néhány órányira esik Messolonghitól, hova olly tudósítás érkezett Messaloghi mellől Reschid Basától a' Kapudán Basához, hogy ezen nevezetes vár, mely a' legerősebb Görög fészeknek tartatik lenni, már néhány napoknál tovább fenn nem állhat; hogy Jussuf Basa Vostitzát elfoglalta, 's hogy a' Prevesa felé 's Szalonából Livadia felé menő utakat a' Görög seregek mind oda hagytak (hova mentek-e? nem íratik)

A' Korfuból Jul. 21-dikén indult tudósítások szerint pedig már ekkor elfoglalták volna a' Törökök Messolonghit, ha a' tudósító szavai betelyesednének, a' ki így fejezi-ki magát a' mondott napon: „

„Mikor éppen indul ezen postahajó, veszem egy levelezőtől, kinek tudósításai még ritkán tsaltak-meg, azt a' jelentést, hogy Reschid Basa rárohanással való próbát tett Messolonghi ellen; 's hogy az azt követett napon a' vároltalmazó Görög sereg 24 órányi fegyvernyúgvást kért és nyert is, és hogy a' várnak feladattatását 20-dikban vagy 21-dikben várnák“. — Ezen hírnek hitelességét kevés napok meg fogják vagy valóságosítani vagy czáfolni.

Találtatnak ezen Török tudósításokban némelly de tsak valami melleleg vagy tsak megvetéssel való emlékezések azon verekedésekről is, melyek Nápolival által-ellenben ezen tengeröbölnek másik partján Jun. 25-dikén eléfordultak, 's a' melyekről a' Hydrai Törvények-barátja, mint győzedelmekről, Bülleteneket adott-ki, 's a' melyeket közéleti Kurirunkban mi is kiadtunk.

Azt mondja ezen Török Tudósító, hogy az Ibrahim Mylihez történt elé-

nyomulása valósággal nem egyéb, hanem, tsak recognoscirozás volt, 's ő tsak azt akarta az alatt, míg sergei Mylinél tsatáznak, megvizsgálni, hogy valyon Nápoliban a' Görög Országlószék mibe' foglaltoskodik. Az alatt míg ő a' tengeröböl' tulsó partján 80 lovasokkal Nápoli kapujához előre nyomult, az ő armádájának előtsapatjai Mylihez mentek, a' mely, ugyan azon öbölnek innenső partján találtatik, 's tsak azért nyomultak elé éppen Myliig hogy addig senki elejükbe nem állott. Tsak ezen Mylinél lévő halomnál találkoztak szembe Ypsilanti Dömötörrel, a' ki ott néhány 100 emberekkal, a' magazinumokat őrizte, kit előlről egy nagy motsár, 's hátulról a' tenger' vize fedezett. Az Egyiptomiak lövöldöztek egy darabig a' Görögökre, de azt nem sokáig folytatták. Ámbár a' Görögök a' halomról, 's a' tenger' part mellett álló két hajókról is nagyon hevesen tüzeltek, a' Törökök mindazáltal két embernél többet el nem vesztek. Hogy ez igaz, így szoll a' Török Tudósító, egy szájjal megvallják azon Frantzia, Sirene nevű Frégátnak tisztjei: kiknek igen emberséges magokviseletjeket a' Görögök is nagy dítisérettel megvallják a' magok tudósításaikban, 's a' kik azután Szmyrnához megérkezvén, onnét küldötték ezen (Török) tudósítást Konstanczinápolyba. —

Az Ibrahim Basa mostani hadi munkálkodásainak közép pontja Tripolicza. Hogy valami újabb fontos hadi történet fordult volna elé, arról semmi hiteles tudósítás nem találtatik a' közönséges levelekben: tsak a' Hydrai ujságban fordul egy nagyon rövid kivonásban az a' megjegyzés elé, hogy Jul. 5-dikén valami Triforka nevű helységnél fordult volna a' Törökök és a' Kolokotrini' sergei között egy nagyon vakmerő verekedés elé, de a' melyről még semmi hiteles tudósításokkal nem szolgálhatunk. Azok az ujságlevelek, melyek ezen nevezetes történetet kétségesítik,

azt hozzák-fel, hogy Ibrahim Basa, azon sergekkel, mellyekkel eddig Moreán verekedett, bajosan elegyithette magát Kolokotroni ellen valamelly nevezetes verekedésbe; az az 5200 emberekből álló sereg pedig, mellyet néki Hussein a Súdai kikötőhelyből hozott, Navarintól Jul. 7-dike vagy 8-dika előtt útnak nem indulhatván Tripolitzához Július' közepéig bajosan érkezhett-meg, következésképpen talám tsak költeménynek fog maradni az a mérges verekedés, melyről a Hydrai ujságban mondatik, hogy Triforkánál előfordult volna. Ha megtörtént, nem sokára írni fogunk rólla.

D é l i A m é r i k a.

Minthogy azon Végzést, mellyet Bolívar a' mult esztendőben December 27-dikén a' Szabadító armádának megtiszteltetésére nézve kiadott, valamint szintén azon jutalmakat is, mellyeket a' Perui Congresszus a' maga üléseinek kezdetében meghatározott, már több ízben, de mind tsak tördelékben 's nem is egész pontossággal megírtunk, most mind ezeket az Anglus levelek után minden kezünkön forgó ujságlevelek ismét kiadták, erre nézve mind ezeket környülállásosan közleni mi is jónak találtuk, mint következnek —

A' Bolívar Dec. 27-dikén 1824-ben költ Végzése: —

„Bolívár Simon, Szabadító, a' Kolumbiai Respublika' Elölülője, ki a' Perui Respublikai Diktatori hatalommal van felruházta etc., meg gondolván: 1)ször, hogy a' Szabadító armáda a' maga Ayakuchói győzedelme által Perunak szabadságot szerzett; — 2)ször, hogy ezen győzedelmet, kiszorítolag tsak a' fő vezér Suchre, 's a' több Generálisok, Tisztek és Katonák' vitéz bátorságának lehet köszönni; — 3)ször, hogy a' népnek 's az Or-

száglószéknek kötelessége, hogy ezen ditsősséggel fedezettett armáda eránt a' maga háládatosságának nemes bizonyosságát mutassa, rendeli, mint következik: — 1)ször, azon armáda, a' melly Ayakuchónál győzedelmeskedett, ennekutánna Perú Szabadítójának nevét viseli, 's az ahhoz tartozó tsapatok is ugyan azon nevezetet hordozzák zászlójikon; — 2)ször, ugyan ezen tsapatok illy vezeték nevet kapnak, Ditsősséges; — 3)ször, ugyan ezek illy titulust is kapnak: Benemeritos en grado eminente; — 4)ször az Ayakuchói tsatázó mezőn egy Szobrot kell felállítani, a' melly ezen győzedelmeknek legyen szentelve, melynek tetejére a' vitéz Generális Anton Jose Sucre' mejképe tétetessék-fel, 's oldalaira a' Generális, Tisztek 's azon tsapatoknak neveik metzessenek-fel, mellyek ezen tsatában jelen voltak. Ezen győzedelmi Szobornak magassága, az izlés, melly szerént építetik, 's az ő gazdagsága, a' nép' háládatosságához 's Országlószékéhez méltók fogynak lenni; — 5)ször, a' Kolumbiai és Perui armádáknál minden féle fegyverű Oszályoknak Ayakuchói nevezetet veszen-fel örökre egyegy tsapatja. Egy Generálisokból 's Stábtisztekből álló Biztosság határozza-meg a' Gen. Sucre' előlülése alatt azon tsapatokat, mellyeknek ezen ditsősséges nevezet adattatni fog; — 6)ször, a' Státusnak minden sergei közzül az az armáda kapjon leghamarább ruházatot 's fizetést, a' melly Ayakuchónál győzedelmeskedett. — 7)ször, az ezen armádához tartozó személlyek mind egyegy médályt kapnak, mellyet fejer és veres pántlikán hordoznak. Az Ayakuchó név a' pántlikára leszen kivarva. A' Generálisok' médalya brillántal kirakott, a' Tiszteké arany, a' katonáké pedig ezüst leszen; — 8)ször, azoknak szülőjik, feleségeik és gyermekeik, kik az Ayakuchói mezőn elestek, azon egész zsoldot venni fogják, mellyet elestek

fiók, atyjok vagy férjeik vettek; — 9) szer, az Invalidusok is egész zsóldjokat veszik, 's a' polgári hivatalokban tehetségeikhez képpent mozdittatnak elé; — 10) szer, Generális Antonio Jose Sucre Nagy Marschallá neveztetik, 's illy Titulusa leszen: „Generális, Perú Megszabadítója“ — 11) szer, a' Perui Országlószék kérni fogja a' Kolumbiait, hogy a' Kolumbiai armádnak ezen Végzés által határozott jutalmakat hagyja jóvá; — 12) ször, ezen Végzésnek végrehajtása a' Tengeri és Hadi Ministerekre bízattatik. Költ Limában Dec. 24 kén 1824-ben.

A' Limából érkezett újabb tudósítások szerént nem Generális Sucre volt az, ki által Olanéta végképpen megverte; minthogy Sucrenek az Olanéta alatt volt Spanyol armadához lett közelgetésekor, ezen Spanyol sergek a' Spanyol zászlókat oda hagyván, a' nélkül, hogy egy lövést tettek volna, részint által jöttek az Insurgensekhez, részint elszéledtek, Olanétát pedig, minekutánna ő magát a' Plata vizéhez vissza vonni kén-telenített, ott egy odavaló Indus sereg verte-meg.

Ugyan ezen tudósítások szerént már most Callaónál is elkezdődtek keményebben folyni a' dolgok. Magdalénánál, Limától nem messze a' Bolívar személyes vezérlése alatt egy jó nagyszámú fegyveres sereg gyülekezett özsze, 's minden ostromláshoz kívántató készülétek megtétetvén, a' várra való ágyúzás elkezdődött. Sőt azt is írják, hogy Gen. Rodil is méggondolkozott, 's 16 pontokból álló Capitulátziói ajánlást küldött ki Bolívarhoz. Anglus Kapitány Malin a' Cambridge Kommandánsa kéretett-meg, hogy az egyezés' végrehajtásáért kezességet vállaljon.

Napkeleti India.

A' Calkuttai ujságok szerént a' Siámi és Pegui sergek is tsoportosan állanak által az Anglus armadához, a' melly környül-állások mind azt mutatják, hogy a' Birmánok' birodalma igen ingadozó lábokon kezd állani.

Eddig Ranguhnál Generális Campbell is újabban hozzá fogott a' táborozáshoz, a' ki egyenesen a' Birmán birodalom belső részeire akar berontani.

Oberstlieutenánt Richards így írta le azon tsatát, Jan. 29 dikén a' melly után Assam fő városát Capitulatio által elfoglalta: — „

„Minekutánna segítségemre két hau-bitzek és két 12 fontos ágyuk Jan. 27 kén megérkeztek, én ma reggel napfeljőtekor sergeimet illy rendel indítottam útnak Rungpore vára felé: Legelől ment a' 64 dik Regimentnek egy tsapatja; ezt követte egy önkéntvállalkozottakból álló lovas tsapat; azután mentek három hau-bitz brigadák, mellyeket elefántok vontak; itt következett egy Dinagporei, ezután egy Rungporei könnyű Batalion; leghátul mentek a' tartalék ágyuzók.

„Az ellenségnek egy sántza Rungpore előtt éppen az útban keresztbe állott, mellyet 200 emberek néhány ágyukkal védelmeztek, 's jobb szárnyát egy batteria fedezte. Minekelötte sergeink ezen sántz' elibe érkezhettek volna, egy sűrű és mély tserén kellett által menniek. —

„Kapitány Waldronra, előlmenő tsapatunk' Kommandánsára biztam, hogy ezen sántzot, ha lehetségesnek gondolja, rárohanás által elvegye, ha pedig ez meg nem eshetne, két felől a' sűrűségbe álljon-bé, 's az előre nyomulandó sergeknek szolgáljon fedezésekre. Ő megpróbálta a' sántzra való rohanást, de abba' hagyta, mint hogy az ellenség abból olly ször-

nyen tüzelt réá, hogy tsapatjának felét nem soká elvesztette, 's ekkor megmaradott embereivel fére állott a' bokrok közzé. —

„En azoközben egész lineámmal annyira közelítettem a' sántzhoz, hogy tsak 200 lépésnyire voltam attól, 's parantsoltam, hogy bombikat és gránátokat hánnyanak belé. Egyszersmind Kapitány Mac-Leodot előre küldtem, hogy rohanjon réá a' sántzra, mellyet ő az 57-dik Regiment' jobb szárnyával a' 47-diknek egy tsapatjától segittelve végre hajtott, úgy, hogy az ellenség azon szempillantásban futásra vette a' dolgot, 's a' mieink a' sántznak lerontásához azonnal hozzá fogtak.

„En ezen szempillantásban szerentséllenségemre sebet kaptam, melyre nézve Májor Watersnek parantsoltam, hogy az egész lineával támodja meg a' feljebb említett battériát: azonban a' sebem hamar beköttetvén 20 minuták alatt én is megérkeztem a' tsatázó lineához, hol már végre hajtották vala parantsolatomat. Most már innét is elfutott az ellenség 's Kapitány Mac-Leod egy Moschét balról elfoglalván, ő már ekkor tsak 400 Yárdnyira állott a' vár' falától. Egy Moschét (pogány templomot) jobbról is elfoglaltunk, 's a' vár' oldalát délfelől egészen körül vettük. —

„Mint hogy azoközben a' vár nagy kiterjedésűnek 's ágyukkal és sergekkel jól megrakva lenni látszott, erre nézve jónak találtam az armádát Lógerbe szállítani, 's a' körülállásokat jól kikémlelni. E' történt estve. A' mi ágyus Kommandánsunk úgy ítelt, hogy még szükséges lészen két ágyut a' hajókról ide hozatnunk; 's hogy még egy Batteriát is haladék nélkül készítenünk kellene. En az ő kívánságának teljesíttetését azonnal megparantsoltam. —

„Sajnálom, hogy kéntelen vagyok jelenteni, hogy a' mi vesztésünk ezen napon igen nagy volt, de szerentse, hogy még

nagyobb nem lett, mint hogy 20 ellenséges ágyuk tüzeltek keresztbe réánk, 's puskából is nagy számú ellenséges sereg tüzelt sorainkra, a' melly ágyuk azonközben későbbben mind kezünkre kerültek. — (Ezen tudósítást a' maga Brigaderosához tette Oberstl. Richards, ki ezen vidéken a' Keleti-osztályt vezérli).

Ugyan ezen Brigadérosához Gen. Suldhamhoz e'képpen írt Oberstl. Richards Febr. 3-dikán a' Rungporei Lógerből: — „

„Januárius' 30-kán éjjel a' hóldnak lementekor sok apró tsapatokban kijött az ellenség a' várból Pikétjeinknek megtámodására, melly közben a' vár' fokain találtatott nagy szerű ágyúk megszűnés nélkül dörgöttek, de a' melyre a' mi ágyúink nem feleltek, részint azért, hogy a' vár igen széles kiterjedésű lévén, golyobisaink annak nem sok kárt tehettek volna, részint pedig azért is, hogy nem sok munitziónk lévén, azt kíméllenünk kellett. A' kiűtött tsapatok pedig különben is nem soká vissza verettettek.

„Reggeli 10 óratájban egy fegyverszüntetést jelentő zászlóst láttunk a' várból kijöni, kinek én két Tisztet küldtem elibe. Ezen Hérold az a' Ceyloni születésű Durmadar Burmachare nevű ember vala, a' ki Bengalában a' mi Keleti szigeteinken sokáig lakván, a' mi szokásainkat 's rendtartásainkat megtanulta. Ő most Rungporei fő Papi hivatalt viselt, 's az oda való Phokunsok (Fő Tisztviselő) Saum és Bagle küldötték ki hozánk olly izenettel — hogy adnók tudtokra; mi volna ide lett jövetelünknek valóságos indító oka?

„En így feleltem a' Követnek: „Nékem meg van parantsólva, hogy egész Assam földjét tisztítsam meg az ellenség' sergeitől (a' Birmánoktól), 's az Országot a' lakosok' védelmeztetése végett a' Nagy Britanniai Országlószék' nevében fog-

laljam el.— Azon nyilatkoztatásunkra, hogy ezt a Rungporei Phokunsoknak a mi Ágensünk Scott úr' oda küldetett leveléből már rég' tudni kellene, azt felelte a Hérol, hogy ők ezen levélből semmit se tudnak. Én tehát az egész levél' foglalatjára megmagyaráztam néki szóval, 's ő megígérte, hogy mindent hűségesen meg fog magyarázni a Phokunsoknak. Ezen együtt való beszélgetésnek fegyverszünetés lett következése, melynek eltelése előtt még egyszer kijött a fő Pap 's azt kívánta, hogy a fegyvernyugvás még tóldassék meg egy nappal, mert ő reméli, hogy az alatt barátságos kimenetelt fog szerezni a dolognak. Környülállásosabban is tudakozódott kívánságunknak több pontjai eránt.

„Beszélgetésünknek következése a' lett, hogy én hatalmat adtam néki megmondani a Phokunsoknak, hogy ha alkudozásra akarnak botsátkozni, én arra magam is kész vagyok, ha pedig verekedni akarnak arra hasonlóképpen kész vagyok. Sőt ha talám ahoz találna inkább kedvek lenni, hogy Assamnak földjét ide hagyván a magok' földjére, Birmán országba, békességesen vissza menjenek, én nékiek ezt se fogom ellenzeni, mihelyest a' felől ígéretet tesznek, hogy az elmenetelre a' leg-rövidebb utat fogják választani, hogy útjokban semmi ragadozást el nem követnek, 's a lakosoknak nem alkalmatlankodnak. Az elmenetelnek megengedése eránt azért tettem nékiek előre ígéretet, hogy erőmet esmervén, tudtam, hogy ha el akarnak menni, különben se' akadályoztathatom-meg, vagy tsak nem is kergethetem őket.

„Következett reggel ismét kijött a fő Pap, 's már most két Vice-Phokunsok is jöttek véle, egy levelet hozván a Vezérektől, melly szerént az Örző sereg' egy részének kívánsága a' volt, hogy mint már előre megígértem, hazájába vissza térheszen; a többek pedig által adják magokat.

Egyszersmind kértek a Vezérek, hogy látásonra jöhessenek-ki hozzám, 's egyéb pontok eránt is lépünk egyezésre. Én meghívtam őket, hogy jöjjenek-ki hozzám tanátskozásra, 's egyszersmind elejikkbe küldtem Stabális Tisztjeimet fogadássokra.

„Saum Phokun, Sheik Phokun, és Nabaroo Phokun voltak, a kik alkudozásra kijöttek. Baglee Phokun azokhoz tsatólta magát a' kik hazájokba visszatérni jobbnak tartották. A három elől nevezett Phokunok illy Capitulátziót kötöttek véllem:

„Ők arra kötelezték magokat, hogy minden fegyvereiket, 's minden féle hadi készületeiket által adják nekünk a várral együtt, azon szempillantatban, melyben abból a hazájába visszatérő örző sereg kitakarodik.

„Részünkről mi telyes bátorságot ígértünk a' magát feladó seregnek minden személyes vagyona 's feleségeire nézve. Továbbá megígértük, hogy, mivel már ők véllünk barátságos lábra léptek, mi őket az Avai Király' kívánságára, még a' békességnek helyreállittatása után is, soha ki nem fogjuk adni. Úgy látszott, hogy ennek részünkről való megígérése nagyon szíveken feküdt a Phokunoknak. — Vége lévén az Egyezésnek én Májor Waterst a várnak elfoglalására küldöttem, 's Lógerünkből nem soká a' vár' belső részén az Országlószék' palotája tetején a' Nagy Britanai Felség' zászlaját lobogni gyönyörkedve szemléltük, 's azt ágyujink durrogása által köszöntöttük.

„A várnak későbbi jó megvizsgálása után telyesen meggyőződünk annak nagysága felől, 's hogy az ellenséges seregnek onnét való kimenetelét a' mi erőnk által meggátolni telyes lehetetlenség lett volna. A' várat, nagy kiterjedése mellett minden felől mély mótár, sűrűség és mély árkok veszik körül. Az ő három kapuji jól védelmeztettek; a' vár' fokokra 200 ágyuk

voltak kiszegesztetve, mellyek mind használhatók. Az őrző serget 10,000 emberekből mondták állani, de nem mind tettek szolgálatot. Hozzánk csak 700-zan jöttek által a' Phokunokkal.

„Nagy szerentsének tarthatjuk, hogy ezen nagy nyereséghez Capitulatio által juthattunk. Az ellenségnek még nagyon sok ereje vala arra, hogy nekünk árhaszon, kivált egy illy országban, hol a' hadi munka illy sokféle akadályok által gátoltatik; annyival is inkább, hogy nekem minden hadi készületeket a' mi hajójinkról kellett hozatnom 20 mértföldnyi távolságról, a' melly lehetlenné tette volna sergeinknek az elébb nyomulást addig, míg a' tábori szekeres szolgálat helyre nem állítatna. Ezen várost, melynek békességes alkú által jutánk birtokába, úgy nézhetjük, mint jövődöbéli sokféle eléfordúlható próbatételeknek külsát. — „

„R i c h a r d s.

Francia Ország.

A' Parisi Orvosi Kar Aug. 2-dikán rendbívül való 's egész számmal való gyűlést tartván, annak mindenkori Titoknokja D. Pariser jelentette, hogy ezen özsze-gyülekezésnek tárgya egy írás volna, melly a' Belső Ministertől azon külömbkülömbféle vélekedésekre nézve érkezett hozzájok, mellyek az Orvosok között azon kérdés eránt uralkodnak, hogy valyon a' Napkeleti Pestis és a' Sárga hideglelés, valósággal ragadó nyavalyák-e? — Ezen Ministeri írás mellé tétetve valának még Lassis, Coste és Laferre Doktoroknak leveleik 's ugyan ezen tárgyról való értekezéseik, kik egyszer-smind arról is ajánlást tettek, hogy készek magokat a' Marsiliai lazarethumba bezáratni, 's ott azon ruhadarabokat, mellyeket a' meghalt pestises-betegek viseltek magokra venni. A' dolognak további megvisgálására 6 orvosokból, 4 seborvosok-

ból és 2 Patikáriusokból álló Biztosságot nevezett-ki a' gyűlés.

A' Marsiliai Orvosi Kartól olly tudósítás érkezett a' Párisinak Dekánjához Báro Portálhoz, melyben a' jelentetik, hogy ott is három itjü Doktorok ajánlották-e magokat, hogy a' fenn-nevezett hármakkal együtt azon lazarethumban a' mondott próbat meg fogják tenni, sőt hogy azt a' matériát, mellyet a' pestises betegek, kivetnek, megkostólják, a' mi, az ő ítéletek szerént, legmeggyőzőbb mód lehet annak megmutatására, hogy a' Pestis és Sárgahideglelés nem ragadók. A' Biztosság az Orvosi Kar-nak közéletben fogja vizsgálódásainak resultatumait eléadni, mellyek gyaníthatólag fontosok fognak lenni.

Franciaországban szörnyű meleg napok voltak a' múlt Juliusban. Párisban és a' vidékein leírhatatlan a' szárazság, melly miatt már víz' dolgában is nagy fogyatkozást kezdenek szenvedni a' lakosok. A' konyhára kívántató zöldségek nagyon megdrágultak; az írósvaj 10 krajtzárnyival drágult; a' marháknak alig találnak eleséget. Legnagyobb hőség volt Jul. 19-dikén kedd napon. Olly hőségre, mint e' volt, nem emlékeznek a' folyó század elejétől fogva. Egy híves helyen, hova a' nap' sugárai soha se' sütnek, a' legjobb thermometer, Reaumur szerént 32 grádusnyi meleget mutatott (Bétsben ugyan azon nap' 26 $\frac{1}{2}$, Berlinben 21 $\frac{1}{3}$, Romában 25, Bordeauxban 30 gr. volt a' meleg) hova a' nap sütöt 67 gráditsig, felhágot a' kényesső.

Lombard-Velencei Királyság.

Császár Ő Felsége Aug. 6-dikán reggeli 6 órakor másod versben ismét a' Velencei fegyveres házba menvén, annak, név szerént és kiváltképpen pedig a' ten-

geri és szározi ágyúzó készüléteknek megnézegetésére ismét három órát fordított.

Császárné Ő Felsége ezen napon a' Sz. Márk' tornyába menvén-fel 's a' tengerre és a' Lagúnákra való meszszelátással gyönyörködtetvén magát, onnét későbbre a' Sz. Anesei aszszonyok' beteg és gondviselő házának megnézésére ment.

Aug. 7-dikén a' hajdani Frari klastromában találtató Archivumot 's azután a' Rialtó nevezetes hídjánál lévő épületeket látogatta-meg Császár Ő Felsége, hova azon Dikastériumok fognak által tétetni, mellyek most a' Dozsék' régi palotájában vagynak. Déli 12 órakor pedig a' Leopóld Császári 's a' Vas Korona' Rendek' ekkor Velenczében találtatott minden tagjaiknak Nagykereszteseiknek, Kommandátoraiknak 's Rittereiknek 's a' Valóságos Titkos Tanácsosoknak 's Kamarásoknak jelenlétében a' Cs. K. palotának nagy szálájában az ezen Rendek' mostanság kineveztetett tagjainak, tudniillik a' Lombard-Velencei Királyság' Fő Kamarássának Gróf Castigliónak, a' Pármai Hercegné Ő Fge Tiszteletti Gavallérjának F. M. L. Nepergnek, a' Velencei tartományok Kormányozójának Gróf Inzaghynak és több másoknak kiosztotta a' nékiek adót feljebb nevezett Rend-czímereket, kik között nevezetnek a' Mailandi Érsek Gróf Gaisruck Cardinális Ő Eminentziája mint a' vas Korona Cs. Rendnek első classisú Rittere, 's a' Velencei Patriarcha Monsignor Pyrker László Ő Em.ja, hasonlóképpen mint ugyan azon Rendnek első Classisú Rittere, 's több mások.

A' Cerimóniának végződése után mind ezek a' Nagy keresztések, Kommandátorok, 's Ritterek, továbbá a' főbb Udvari-Karok, Titkostanácsosok, 's Palotai Dámák azzal tiszteltettek, hogy a' Császári asz-

talhoz hívatattak. Délután ismét hajózási fényes időtöltés tartatott a' nagy tsatornán, mellyet a' Felségek a' Posták' fő Igazgatásának palotája áltánjáról szemlélték, 's későbbre magok is a' minap említett gazdagon kikészítettve lévő hajóra, Collegiántára, felülvén, véghetetlen sokságú nagyon czifra Gondel, Bissone, Peota 's egyéb nevű hajóktól kísértetve, elébb a' La Volta di Cà-Foscari nevű tsatorna felé 's onnét a' Cs. K. palotához vissza eveztek, hova szürkületkor érkeztek-meg.

Felséges Urunk és Aszszonyunk a' Cs. Fő Herczegektől 's Cs. Fő Herczegaszszonyoktól kísértetve, Velence városát, minekutánna azt Felséges otliték által 14 napokig, úgymint Jul. 25-dik napjától fogva Aug. 9-dikéig szerentséltették volna, folyó hónap' 9-dikén reggeli 8 órakor nagy számú Gondel, Bissone és egyéb hajók 's a' háládatos lakosoknak szíves áldáskívánásaik által kísértetve, elhagyták. — Pármai Herczegaszszony Ő Felsége 10-dikben indult-el onnét.

Császár Ő Felsége Aug. 8-kán költ Fels. Végzése által, Velence városa' 's az egyéb Velencei vidékek' szegényei között lejendő kiosztás végett 60,000 Austriai Lireket határozott.

Császárné Ő Felsége Bragedin Grófnét Scerinam Gróf Kisaszszonyt Csillagkeresztes Dámát, Chiarai Carolina Marchezát, szül. Zen Kisaszszonyt Csillagkeresztes Dámát, Martinengo Erzsébetet Michiel Gróf Kisaszszonyt, Michiel Katalin Grófnét Pisani Gróf Kisaszszonyt, Renier Margit Grófnét szül. Corner Kisaszszonyt, Csillagkeresztes Dámát, Palotás Dámákká nevezni méltóztatott.